

Sag C-935/19

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

23. december 2019

Oznaczenie sądu krajowego:

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen)

Afgørelse af:

3. oktober 2019

Sagsøger:

Grupa Warzywna Sp. z o.o.

Sagsøgt:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Hovedsagens genstand

Klage over fastsættelsen af en pligt til at betale tillægsafgift for varer og tjenesteydelser efter artikel 112b stk. 2, i ustawa o VAT (momsloven).

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Anmodning om præjudiciel afgørelse på grundlag af artikel 267 TEUF vedrører foreneligheden med EU-retten af en pligt til at betale tillægsafgift for varer og tjenesteydelser efter momslovens artikel 112b, stk. 2.

Præjudicielt spørgsmål

Er pligten til at betale tillægsafgift, som følger af momslovens artikel 112b stk. 2, i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s.1, som ændret; herefter »direktiv 2006/112«) (navnlig artikel 2, artikel 250 og artikel 273 heri), artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 325 TEUF og proportionalitetsprincippet?

Anførte EU-retlige bestemmelser

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1) som ændret – artikel 273.

TEU – artikel 4, stk. 3

TEUF – artikel 325

Anførte nationale bestemmelser

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (lov om afgift på varer og tjenesteydelser af 11.3.2004 (konsolideret tekst, Dz.U. af 2017, position 1221, herefter »momsloven«))

Artikel 43, stk. 1, nr. 10: »Følgende er fritaget for afgift: [...] levering af bygninger, bygningsværker eller dele heraf, undtagen hvis:

- a) leveringen sker i forbindelse med eller før første indflytning,
- b) der er gået mindre end to år mellem første indflytning og leveringen af bygningen, bygningsværket eller dele heraf.«

Artikel 43, stk. 10: »Den afgiftspligtige person kan fravælge den pågældende afgiftsfritagelse, som følger af stk. 1, nr. 10, og kan vælge at betale afgift af levering af bygninger, bygningsværker eller dele heraf, forudsat at leverandøren og køberen af bygningen, bygningsværket eller dele deraf:

- 1) er registreret som momspligtige personer;
- 2) indgiver en erklæring om, at de vælger at betale afgift af leveringen af bygningen, bygningen eller dele heraf, til lederen af skatte- og afgiftsmyndigheden inden datoen for leveringen til køberen.«

Artikel 112b, stk. 1: »Såfremt det konstateres, at den afgiftspligtige person:

- 1) i sin afgiftsangivelse har angivet:
  - a) et skyldigt afgiftsbeløb, som er lavere end det faktisk skyldige beløb,
  - b) en afgiftsdifference eller et indgående afgiftsbeløb, der skal refunderes, som er større end det beløb, der tilkommer den pågældende,
  - c) en afgiftsdifference eller et indgående afgiftsbeløb, der reducerer den udgående afgift for efterfølgende momsperioder, som er større end det beløb, der tilkommer den pågældende,

- d) en afgiftsdifference eller et indgående afgiftsbeløb, der skal refunderes, eller en afgiftsdifference, der reducerer den udgående afgift for efterfølgende momsperioder, i stedet for at angive den til skatte- og afgiftsmyndigheden skyldige afgift;

2) ikke har indgivet en afgiftsangivelse og har ikke betalt afgiftsbeløbet

– fastsætter lederen af skatte- og afgiftsmyndigheden eller lederen af told- og skattekontoret de korrekte beløb og fastsætter en tillægsafgift svarende til 30% af det beløb, der var ansat for lavt, eller af det beløb, der var ansat for højt og som kræves refunderet, af den indgående afgift, der skal refunderes eller af den afgiftsdifference, der nedsætter den indgående afgift for de følgende afgiftsperioder.«

Artikel 112b, stk. 2: »Såfremt der efter afsluttet skattekontrol, told- og afgifts kontrol eller under told- og afgifts kontrol i de tilfælde, der er omhandlet i:

- 1) stk. 1, nr. 1, den afgiftspligtige person har indgivet en berigtiget afgiftsangivelse, der tager hensyn til de konstaterede uregelmæssigheder, og har betalt det skyldige afgiftsbeløb eller har tilbagebetalt det uretmæssigt udbetalte beløb,

- 2) stk. 1, nr. 2, den afgiftspligtige person har indgivet en afgiftsangivelse og betalt det skyldige afgiftsbeløb,

– skal tillægsafgiften fastsættes til 20% af det beløb, der var ansat for lavt eller for højt og som kræves refunderet, af den indgående afgift, som kræves refunderet, eller af afgiftsdifferencen, der nedsætter den indgående afgift for de følgende afgiftsperioder.«

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (lov om skatter og afgifter af 29. august 1997) (konsolideret tekst, Dz. U. af 2009, position 900, som ændret)

Artikel 81, stk. 1: »Medmindre andet er bestemt, kan afgiftspligtige personer, afgiftsindbetalere og -opkrævere berigtige en tidligere indsendt angivelse.«

Artikel 81b, stk. 1: »Retten til berigtigelse af angivelsen:

- 1) suspenderes så længe en afgiftssag eller afgifts kontrol pågår – i det omfang den er omfattet af nævnte procedure eller kontrol;

- 2) består fortsat efter afslutningen af:

- a) en afgifts kontrol,

- b) en afgiftssag – i det omfang den ikke er omfattet af en beslutning, hvorved afgiftspligtens størrelse fastsættes.«

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Ved den påklagede afgørelse stadfæstede Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (direktøren for skatteforvaltningen i Wrocław) (herefter »afgiftsmyndigheden i anden instans«) afgørelsen truffet af Naczelnika Urzędu Skarbowego w Trzebnicy (lederen af skattemyndigheden i Trzebnica) (herefter »afgiftsmyndigheden i første instans«) for så vidt angår den del, hvori Grupie Warzywnej Sp. z o.o. (herefter »sagsøgeren« eller »den afgiftspligtige«) pålægges en tillægsafgift for varer og tjenesteydelser for december 2017 på 520 316 PLN. Med hensyn til den del af afgørelsen, der fastsatte størrelsen af den overskydende indgående afgift, annullerede afgiftsmyndigheden i anden instans afgørelsen vedtaget af afgiftsmyndigheden i første instans, og indstillede sagen.
- 2 Afgiftsmyndighederne fandt, at den afgiftspligtige havde erhvervet en bebygget fast ejendom, som havde været beboet i mere end to år, ved et notarialdokument af 29. december 2017. Notarialdokumentet indeholdt en erklæring om, at prisen på bygningerne var blevet opgjort i bruttobeløbet inklusive moms. Købet blev desuden attesteret ved en faktura udstedt af sælger, hvori der er anført et afgiftspligtigt salg på 14 209 003,60 PLN og en skyldig afgift på 3 268 070,83 PLN.
- 3 Den afgiftspligtige har i sin afgiftsangivelse taget hensyn til dette beløb som en fradragsberettiget indgående afgift. Herved fremstod der en overskydende indgående afgift, der skulle refunderes og indsættes på den afgiftspligtiges moms-konto.
- 4 På grund af indledningen af afgiftskontrollen skete der ingen momsrefusion.
- 5 I kontrolprotokollen fastslog afgiftsmyndigheden i første instans under påberåbelse af momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 10, at transaktionen vedrørende leveringen af bygningen burde være fritaget for afgift i sin helhed. Samtidig fastslog myndigheden, at transaktionsparterne ikke havde indgivet den påkrævede erklæring om fravalg af afgiftsfritagelse efter momslovens artikel 43, stk. 10. Som følge heraf fastslog myndigheden, at den afgiftspligtige ikke var berettiget til at fradrage den indgående afgift, der fulgte af en afgiftsfri levering af fast ejendom.
- 6 Under anvendelse af den mulighed, der er fastsat i skatte- og afgiftslovens artikel 81, indgav den afgiftspligtige herefter en berigtiget momsangivelse, der tog hensyn til samtlige kontrollens resultater, og som konsekvens heraf viste et betydeligt lavere beløb svarende til den overskydende indgående afgift.
- 7 På trods af indgivelsen af berigtigelsen, traf afgiftsmyndigheden i første instans en afgørelse, der fastsatte den afgiftspligtiges overskydende indgående afgift til det i den korrigerede afgiftsangivelse angivne, men samtidig pålagde den afgiftspligtige at betale tillægsafgift.
- 8 Efter påklage annullerede afgiftsmyndigheden i anden instans afgiftsmyndigheden i første instans' afgørelse, for så vidt angår fastsættelsen af størrelsen af den

overskydende indgående afgift. Afgiftsmyndigheden i anden instans fandt, at berigtigelsen havde virkning i denne henseende, og at der ikke var grundlag for at udstede en afgiftsavgørelse. Afgiftsmyndigheden i anden instans stadfæstede dog afgørelsen for så vidt angår den del, hvorved der blev pålagt en tillægsafgift, idet myndigheden henviste til momslovens artikel 112b, stk. 2.

- 9 Under sagen for Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Wrocław) har den afgiftspligtige nedlagt påstand om annullation af den anfægtede afgørelse og bl.a. gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og princippet om momsens neutralitet, idet der i sagen ikke er sket noget væsentlige tab for statskassen, da den i afgiftsangivelsen anførte afgiftsrefusion ikke var blevet foretaget.
- 10 Afgiftsmyndigheden i anden instans har i sit svarskrift nedlagt påstand om frifindelse, og fastholdt indholdet af den anfægtede afgørelse.
- 11 Førsteinstansretten har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen de i kendelsens konklusion nævnte præjudicielle spørgsmål.

Kortfattet begrundelse for forelæggelsen

- 12 Løsningen af tvisten i den foreliggende sag forudsætter, at det afgøres, om anvendelsen af sanktioner i form af pålæggelse af en tillægsafgift i tilfælde, hvor der er anlagt en fejlagtig fortolkning af lovgivningens indhold, men hvor der i praksis ikke er sket noget tab af afgiftsindtægter, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og om pålæggelsen af sådanne yderligere forpligtelser faktisk har til formål at forebygge afgiftssvig eller blot udgør en yderligere afgiftsforanstaltning.
- 13 Ifølge den forelæggende ret følger det af Domstolens tidligere praksis for så vidt angår fortolkningen af proportionalitetsprincippet, at pålæggelsen af yderligere forpligtelser kun kan begrundes med henblik på forebyggelse af afgiftssvig.
- 14 Den forelæggende ret har henvist til dom af 25. april 2017, Farkas (C-564/15, EU:C:2017:302), hvorefter medlemsstaterne, så længe der ikke er gennemført nogen harmonisering af EU-lovgivningen på området for sanktioner ved manglende opfyldelse af betingelserne i en EU-retlig ordning, fortsat er beføjede til at træffe bestemmelser om de sanktioner, som de finder rimelige. Medlemsstaterne skal dog udøve deres beføjelser under iagttagelse af EU-retten og dennes almindelige grundsætninger og dermed under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. Sådanne sanktioner må således ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene med at sikre en korrekt opkrævning af momsen og undgå svig. Ved bedømmelsen af, om en sanktion er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, skal bl.a. karakteren og grovheden af den overtrædelse, som sanktionen tilsigter at straffe, tillige med fremgangsmåden for fastsættelsen af sanktionens beløb tages i betragtning. Selv om det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om sanktionens størrelse går

ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål, skal der til den forelæggende ret angives de momenter i hovedsagen, som gør det muligt for denne at afgøre, om den sanktion er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. En sådan sanktion synes i denne henseende at kunne give de afgiftspligtige personer incitament til hurtigst muligt at berigtige tilfælde af utilstrækkelig betaling af afgift, og således nå målet med at sikre den korrekte opkrævning heraf.

- 15 Som hovedregel kan medlemsstaterne pålægge sanktioner for overtrædelser af princippet om det fælles moms-system. De nationale foranstaltninger, som gennemfører målene, som er forudsat i artikel 273 i direktiv 2006/112, skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. De anvendte foranstaltninger bør ikke kun vurderes ud fra, om de kan tjene de tilsigtede formål, men om de går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå dem (jf. Domstolens dom af 19. oktober 2017, SC Paper Consult SRL, (C-101/16, EU:C:2017:775, præmis 49 og 50)).
- 16 Bestemmelsen, der muliggør pålæggelsen af en tillægsafgift blev indført i momsloven den 1. januar 2017 (ustawa z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o VAT, Dz. U. z 2016 r. poz. 2024) (lov af 1.12.2016 om ændring af momsloven, Dz. U. af 2016, position 2024).
- 17 Tidligere fandtes sanktionerne i en lignende form i momsloven, sådan som den var gældende indtil den 30. november 2008, og tidligere i ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (lov af 8.1.1993 om afgift på varer og tjenesteydelser og punktafgift). I dom af 29. april 1998 fastslog Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstolen), at en sådan sanktion er forenelig med Konstytucją (forfatningen). I dom K-1 af 15. januar 2009 (C-502/07, EU:C:2009:11) fastslog Domstolen, at sanktionen i henhold til den polske momslov ikke var i strid med momsdirektivets bestemmelser.
- 18 I bemærkningerne til lovændringen, der blev indført med virkning fra den 1. januar 2017, anførte lovgiver, at det, henset til den nuværende merværdiafgiftsskala, er begrundet at indføre denne mekanisme med henblik på at forbedre momsopkrævningen. I retsordenen blev der således genindført afgiftsmæssige sanktioner for ukorrekte afgiftsangivelser, som resulterede i angivelser af for lave afgiftsbeløb eller for høje beløb for den afgiftsdifference eller indgående merværdiafgift, der skal refunderes, eller som skal afvikles i de følgende afgiftsperioder, eller for høje refusionsbeløb. Lovgiver anførte, at de omhandlede sanktioner først og fremmest er præventive. De har til formål at overbevise den afgiftspligtige om, at en pålidelig og omhyggelig udfyldelse af afgiftsangivelsen er i deres interesse. Opdagelsen af fejl i angivelsen medfører således en forpligtelse til at betale den fastsatte tillægsafgift.
- 19 Den forebyggende virkning af de indførte sanktioner ses i de bestemmelser, som specificerer i hvilke situationer sanktioner ikke anvendes. Dette er tilfældet, når den afgiftspligtige selv korrigerer en fejl og betaler forskellen, som udligner det

lavere eller højere angivne afgiftsbeløb, der skal refunderes, på et hvilket som helst tidspunkt forud for den dato, hvor en skatte- eller afgiftskontrol er blevet indledt.

- 20 Den forelæggende ret forstår begrundelserne for formålet om at overbevise de afgiftspligtige om, at en pålidelig og omhyggelig udfyldelse af afgiftsangivelsen er i deres interesse, men bemærker, at der i momsager skal tages hensyn til, at det er et komplekst retsområde og til den øgede sandsynlighed for at begå fejl. Bestemmelsen i momslovens artikel 43, stk. 1, nr. 10, er et tydeligt eksempel herpå, og var ligeledes genstand for Domstolens dom af 16. november 2017 i sagen Kozuba Premium Selection (C-308/16, EU:C:2017:869), samt for en omfattende retspraksis fra de nationale forvaltningsdomstole. Momslovens artikel 112b, stk. 1, tager på ingen måde hensyn til situationer – som den nærværende hovedsag – hvor den ukorrekte angivelse følger af de to parter fejlvurdering af, om den omhandlede levering er momspligtig. I et sådant tilfælde vil der nemlig ikke være tale om en formindskelse af afgiftsindtægterne, eftersom afgiften, selv om den ikke var forfalden, er blevet betalt af sælgeren. Hvis begge parter imidlertid i det væsentlige havde været af den opfattelse, at der var tale om en fritaget transaktion, ville afgiften i realiteten ikke have været blevet betalt.
- 21 Det bemærkes desuden, at i sager, som ligner hovedsagen, har de nationale domstole i deres praksis taget hensyn til tvetydigheden i bestemmelserne (momslovens artikel 43, stk. 10), idet det er blevet fastslået, at transaktioner – som den transaktion, der her er foretaget af den afgiftspligtige person – er afgiftspligtige, og at køberen havde ret til fradrag af den indgående afgift. I den foreliggende sag har den afgiftspligtige imidlertid accepteret kontrollens resultater og har givet afkald på at fradrage den indgående afgift, idet man var af den opfattelse, at transaktionen er afgiftsfritaget. Eftersom den afgiftspligtige person betalte sælgeren det samlede beløb, der fremgår af fakturaen, har den afgiftspligtige person imidlertid båret den fulde økonomiske byrde af afgiften, hvilket ligeledes er i strid med neutralitetsprincippet (hvis det lægges til grund, således som det følger af retspraksis, at transaktionen var afgiftspligtig). Der foreligger således en tilsidesættelse af princippet om momsens neutralitet.
- 22 Som Domstolen har fastslået, skal »princippet om momsens neutralitet, som konkretiseret i retspraksis vedrørende artikel 203 i direktiv 2006/112, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at en afgiftsmyndighed på grundlag af en national bestemmelse til gennemførelse af nævnte artikel giver leverandøren af en afgiftsfritaget levering afslag på tilbagebetaling af den moms, som han med urette har faktureret sin kunde, med den begrundelse, at denne leverandør ikke har foretaget en berigtigelse af den fejlbehæftede faktura, når denne myndighed definitivt har givet denne kunde afslag på retten til fradrag af nævnte moms, hvilket definitive afslag indebærer, at den nationale lovbestemte ordning om berigtigelse ikke længere er anvendelig« (Domstolens dom af 11.4.2013, Rusedespred OOD, C-138/12, EU:C:2013:233302, præmis 35).

- 23 I sådanne situationer er virkningerne af den indførte lovgivning i strid med dette formål. Nødvendigheden af at betale tillægsafgiften afskrækker således den afgiftspligtige fra at acceptere resultaterne af kontrollen, og fra frivilligt betale afgiften, inklusive renter. Desuden er dette i strid med den afgiftspligtiges ret til at foretage en berigtigelse efter skatte- og afgiftslovens artikel 81b, og er en form for fælde for den afgiftspligtige person, eftersom den pågældende har en vis rettighed, men bliver pålagt en tillægsafgift for at udøve denne rettighed. Samtidig berører en sådan sanktion således den afgiftspligtige, som har modtaget en fejlbehæftet faktura, og ikke den person, som fejlagtigt har udstedt fakturaen.
- 24 Bestemmelsen, i den form, hvori den blev indført, tager heller ikke hensyn til den afgiftspligtiges hensigt, dvs. om angivelsen af et for lavt afgiftsbeløb skyldes svig eller fejl. Det skal understreges, at på grund af den manglende klarhed i momslovens bestemmelser, og de hyppige ændringer heraf, har skatte- og afgiftsmyndighederne ligeledes ofte anlagt en fejlagtig fortolkning af disse bestemmelser. Det er i flere tilfælde tale om, at det først er ved nationale afgørelser, og i ekstreme tilfælde ved Domstolens afgørelser, at det fastslås, hvad der er en korrekt forståelse af bestemmelserne. Den omhandlede bestemmelse indebærer imidlertid også, at de afgiftspligtige pålægges sanktioner i situationer, hvor de følger en velkendt praksis, der imidlertid viser sig at være forkert. Den omhandlede sanktion synes således at være skadelig og ikke præventiv.
- 25 Som anført i Domstolens dom af 26. februar 2013 i Hans Akerberg Fransson (C-617/10, EU:C:2013:105), følger det af artikel 2, artikel 250, stk. 1, og artikel 273 i direktiv 2006/112, som bl.a. gengiver bestemmelserne i sjette direktivs artikel 2 og dets artikel 22, stk. 4 og 8, i den affattelse, der følger af direktivets artikel 28h, dels artikel 4, stk. 3, TEU, at hver medlemsstat har pligt til at vedtage alle de love og administrative foranstaltninger, som er egnede til at sikre, at den moms, som skyldes på dens område, opkræves i sin helhed, samt til at bekæmpe svig. Medlemsstaterne er endvidere i henhold til artikel 325 TEUF forpligtede til at bekæmpe ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, ved hjælp af foranstaltninger, som virker afskrækkende og effektivt, og de er navnlig forpligtede til at træffe de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser. Da Unionens egne indtægter bl.a. i henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter omfatter provenuet af anvendelsen af en ensartet sats på de harmoniserede momsregningsgrundlag, der er fastlagt i henhold til EU-retlige regler, består der en direkte forbindelse mellem opkrævning af momsindtægter under overholdelse af den gældende EU-ret og tiltrædelsesstillelse for Unionens budget af tilsvarende momsindtægter, idet enhver lakune i opkrævningen af momsindtægter potentielt kan føre til reduktion af de momsindtægter, der skal stilles til rådighed. Heraf følger, at den pålæggelse af skattetilleg og den strafforfølgning for skattesvig, som den tiltalte i hovedsagen har været eller er genstand for på grund af urigtige oplysninger afgivet på momsområdet, udgør en gennemførelse af artikel 2, artikel 250, stk. 1, og artikel 273 i direktiv 2006/112 (tidligere sjette direktivs artikel 2 og 22) og af artikel 325

TEUF og dermed en gennemførelse af EU-retten i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i chartrets artikel 51, stk. 1.

- 26 Derimod fremgår det af præmis 30 i Domstolens dom af 17. januar 2017 i Dzivev, (C-310/16, EU:C:2019:30), at »[d]et følger heraf, at selv om de sanktioner – samt de administrative og/eller strafferetlige procedurer i relation til disse sanktioner – som medlemsstaterne indfører for at bekæmpe overtrædelse af de harmoniserede regler på momsområdet, henhører under deres processuelle og institutionelle autonomi, begrænses denne imidlertid – ud over af proportionalitetsprincippet og ækvivalensprincippet, hvis anvendelse ikke er omhandlet i den foreliggende sag – af effektivitetsprincippet, som kræver, at de nævnte sanktioner har en effektiv og afskrækkende karakter.«
- 27 Erfaringer viser i praksis, at reelle svindlere ikke har interesse i at afsløre deres handlinger ved egne berigtigelser. Den type sanktioner, som forudsat i momslovens artikel 112b, stk. 2, opfylder dermed ikke betingelsen om, at den skal være egnet til at opfylde den præventive funktion mod potentielle svindlere.
- 28 Derfor er den lovbestemte automatiske pålæggelse af en tillægsafgift i samtlige tilfælde, hvor der er tale om angivelse af et for lavt eller for højt afgiftsbeløb, der skal refunderes – selv i tilfælde, hvor afgiften faktisk er blevet betalt af et andet afgiftssubjekt, eller hvis der ikke er foretaget nogen refusion af overskydende afgift – efter den forelæggende rets opfattelse ikke et egnet middel til at nå målet om bekæmpelse af afgiftssvig, som omhandlet i artikel 273 i direktiv 2006/112, og går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene med at sikre en korrekt afgiftsopkrævning og at undgå svig. Sanktionen tager nemlig ikke hensyn til overtrædelsens art og grovhed. Den tager heller ikke hensyn til den omstændighed, at myndighederne ikke har lidt tab af afgiftsindtægter, og at der intet er, der tyder på, at der er begået en afgiftsunddragelse (Domstolens dom af 25. maj 2017, Farkas C-564/15, EU:C:2017:302).
- 29 I betragtning af, at afsigelsen af en præjudiciel afgørelse er nødvendig for at afgøre den verserende sag, har den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Wrocław besluttet at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen på grundlag af artikel 267 TEUF.